

A Nagy Gazdi teszt
A kutatás eredményei

Készítette: Magyar Állatvédelem
Állatvédő Egyesület

2026.

Tartalom

1. Bevezető	3
2. A kutatás módszertana	4
3. A kutatás eredményei	5
4. Következtetések	23
5. Összefoglalás	29
Mellékletek	31

1. Bevezető

A felelős állattartás kultúrájának fejlődése, az állatvédelmi szemlélet formálása és az állatok jólétének biztosítása fontos társadalmi kérdés. Ahhoz azonban, hogy az állatvédelmi edukáció és a szemléletformáló kezdeményezések valóban hatékonyak legyenek, elengedhetetlen, hogy megismerjük a lakosság állattartással kapcsolatos szokásait, ismereteit és attitűdjét. Ezt a célt szolgálja a Magyar Állatvédelem által immár harmadik alkalommal lebonyolított Nagy Gazdi Teszt, melynek első kérdőíves felmérésére 2021-ben került sor. A kutatás célja már a kezdetektől az volt, hogy átfogóbb képet adjon a magyarországi állattartási szokásokról, a felelős állattartással kapcsolatos tájékozottságról, valamint az állatvédelem társadalmi megítéléséről.

A Nagy Gazdi Teszt harmadik adatfelvételére, a 2024-es második kutatást követően 2026. őszén került sor. Célkitűzései között kiemelt szerepet kapott az állattartási gyakorlatok és az állatvédelmi kérdésekhez való viszony feltérképezése, a lakossági tájékozottság vizsgálata, valamint azoknak a problémáknak és hiányosságoknak az azonosítása, melyek hosszabb távon is meghatározhatják az állatvédelmi edukáció és a társadalmi szemléletformálás irányait.

A Nagy Gazdi Teszt eredményei nemcsak az állattartók szokásainak és véleményének megismeréséhez járulhatnak hozzá, hanem gyakorlati támpontokat is nyújthatnak az állatvédelmi szervezetek, az oktatási intézmények és a szemléletformálással foglalkozó szakemberek számára.

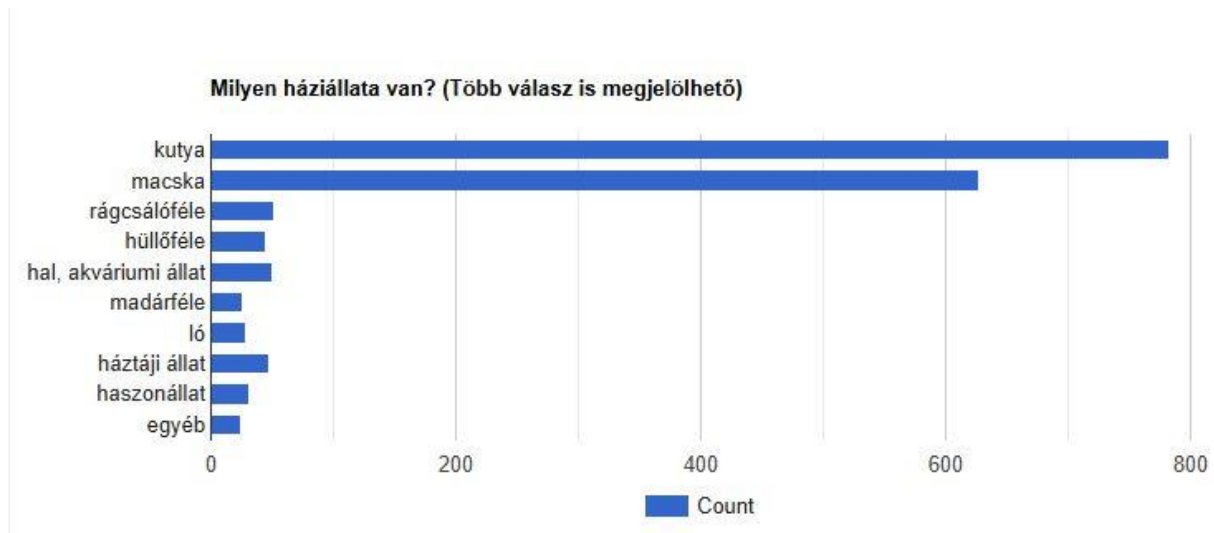
2. A kutatás módszertana

A 2026-os Nagy Gazdi Teszt online, önkéntes részvételen alapuló kérdőíves kutatás keretében valósult meg. Az adatfelvételnek a Magyar Állatvédelem hírportálja biztosított felületet, ahol az érdeklődők elektronikus formában tölthették ki a kérdőívet. Az adatgyűjtés 2026. szeptember 17-én 11:00 órakor kezdődött, és 2026. október 22-én 13:00 órakor zárult le. A kérdőív tehát összesen 35 napon és 2 órán keresztül volt elérhető. A kutatás előzetesen meghatározott célja legalább 1000 fős válaszadói minta elérése volt. A kitöltések száma az adatgyűjtési időszak végére meghaladta a kitűzött célt, ezért a kérdőívet lezártuk. A kutatás teljes mintája 1055 fő, ami 5,5 százalékkal haladja meg az előzetesen meghatározott célértéket.

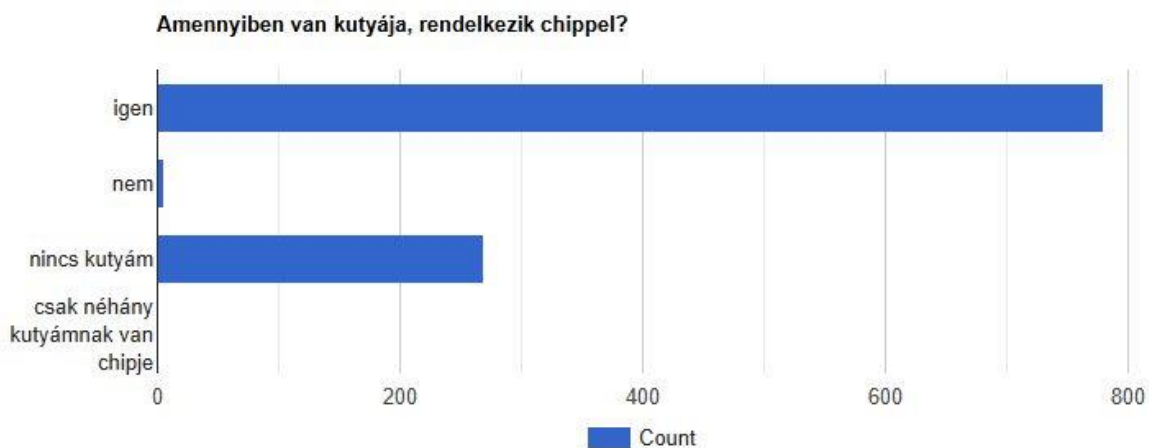
A kutatás önkéntes részvételen alapuló mintavételi eljárással készült. A kérdőívet azok az érdeklődők tölthették ki, akik az adatgyűjtés időszakában elérték a Magyar Állatvédelem hírportálján közzétett felmérést, és vállalták a vizsgálatban való a részvételt. A mintavételi módszerből adódóan a kutatás nem tekinthető a teljes magyar lakosságra nézve reprezentatívnak. Az eredmények elsősorban a felmérésben részt vevő 1055 válaszadó állattartási szokásairól, ismereteiről és véleményéről nyújtanak információt, azonban a minta nagysága okán alkalmassá válik a releváns szakmai következtések levonására. Fontos azonban kiemelni, hogy az önkéntes részvétel miatt számolni kell az önszelekció lehetőségével is, azaz kijelenthető, hogy a kutatásban nagyobb arányban jelenhettek meg olyan személyek, akik érdeklődnek az állatvédelem iránt, illetve fontosnak tartják a felelős állattartás kérdését.

A felmérés témakörei között szerepeltek az állattartási szokások és körülmények, az állatok egészségvédelmével és állatorvosi ellátásával kapcsolatos gyakorlatok, a megelőző egészségvédelem kérdései, valamint az állatvédelmi tájékozottság és az információszerzési szokások. A kutatás emellett kitért az állatvédelmi edukáció jelentőségére, valamint az állatvédelem helyzetének és társadalmi megítélésének vizsgálatára is. A kérdőív célja ugyanakkor nem csak az állattartással kapcsolatos ismeretek feltérképezése volt, hanem annak megismerése is, hogy a válaszadók miként viszonyulnak a felelős állattartás különböző kérdéseire, és milyen tapasztalatokkal rendelkeznek az állatvédelem területén.

3. A kutatás eredményei

A kutatásban részt vevő 1055 fő közül 782 válaszadó (74,1%) tart kutyát, míg 627 fő (59,4%) rendelkezik macskával. A további állatkategóriákat lényegesen kisebb arányban jelölték meg a válaszadók. Rágcsálóféléket 51 fő (4,8%), halakat vagy egyéb akvárium állatokat 50 fő (4,7%), háztáji állatokat 47 fő (4,5%), hüllőféleket pedig 45 fő (4,3%) választott. Haszonállatot 31 válaszadó (2,9%), lovat 29 fő (2,7%), madárfélét 26 fő (2,5%) tart. Az egyéb kategóriát 24 résztvevő (2,3%) jelölte meg.

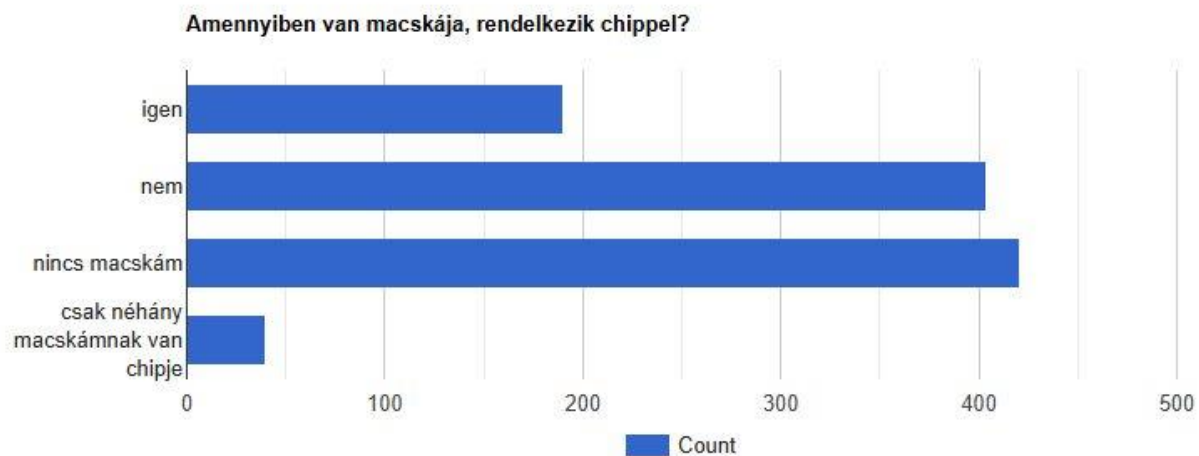

A kutyák mikrochipes azonosításával kapcsolatos kérdésre 780 fő válaszolta azt, hogy kutyája rendelkezik mikrochippel, míg 6 fő jelezte, hogy nincs chippelve. Egyetlen válaszadó sem jelölte

meg azt a lehetőséget, hogy több kutyája közül csak néhány rendelkezik mikrochippel. A kutyatartó válaszadók kutyáinak 99,2%-a rendelkezik tehát mikrochippel.

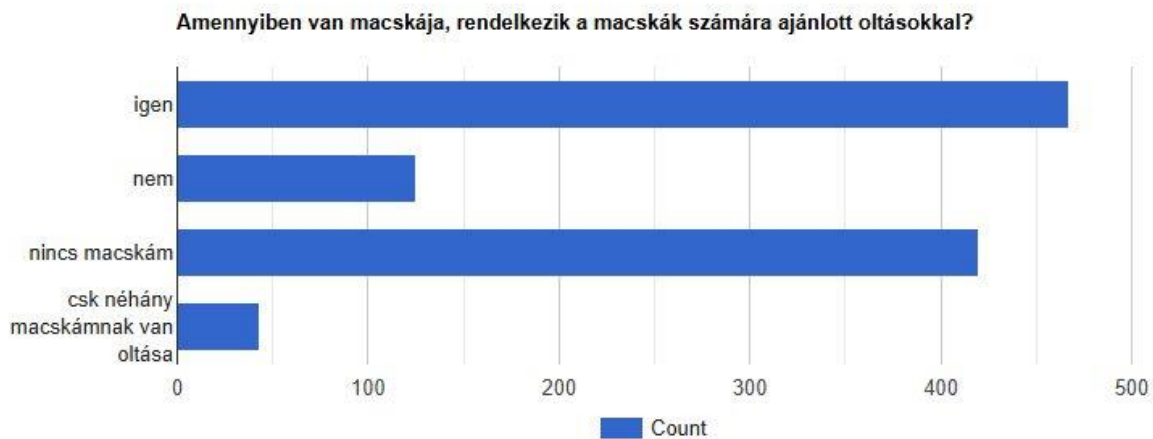

A kutyák kötelező védőoltásaira vonatkozó kérdésnél 782 fő válaszolta, hogy kutyája rendelkezik a szükséges oltásokkal. Mindössze 3 válaszadó jelezte, hogy kutyája nem kapta meg a kötelező védőoltásokat. Azt a válaszlehetőséget, hogy több kutya közül csak néhány rendelkezik a szükséges oltásokkal, senki nem választotta. Ezek alapján tehát elmondható, hogy a kutyatartó válaszadók 99,6% nyilatkozott úgy, hogy kutyája rendelkezik a kötelező védőoltásokkal. A kutyák mikrochipes azonosítására és kötelező védőoltásaira vonatkozó válaszokat összevetve az oltottságot jelző válaszok aránya 0,4 százalékponttal magasabb a mikrochipes azonosításnál mért aránynál.

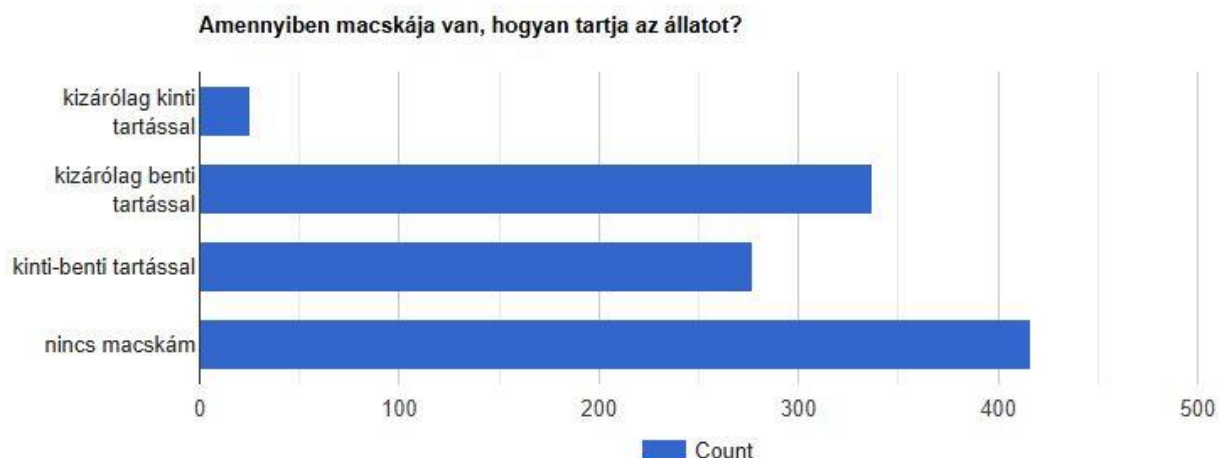
A macskák mikrochipes azonosítására vonatkozó kérdésnél 190 fő válaszolta, hogy macskája rendelkezik mikrochippel. Ezzel szemben 404 válaszadó jelezte, hogy macskája nem rendelkezik ilyen azonosítóval, további 40 fő pedig arról számolt be, hogy több macskája közül csak néhány rendelkezik mikrochippel. A macskatartóként válaszoló 634 fő körében tehát 30,0% jelezte, hogy minden macskája rendelkezik mikrochippel, míg 63,7% egyetlen macskájánál sem alkalmaz ilyen azonosítást. További 6,3% nyilatkozott úgy, hogy csak macskái egy részét látta el mikrochippel.

A kutyák és macskák mikrochipes azonosítására vonatkozó válaszok között jelentős eltérés mutatkozik. **Míg a kutyatartó válaszadók 99,2%-a jelezte, hogy minden kutyája rendelkezik mikrochippel, addig a macskatartók körében ez az arány 30,0%.**

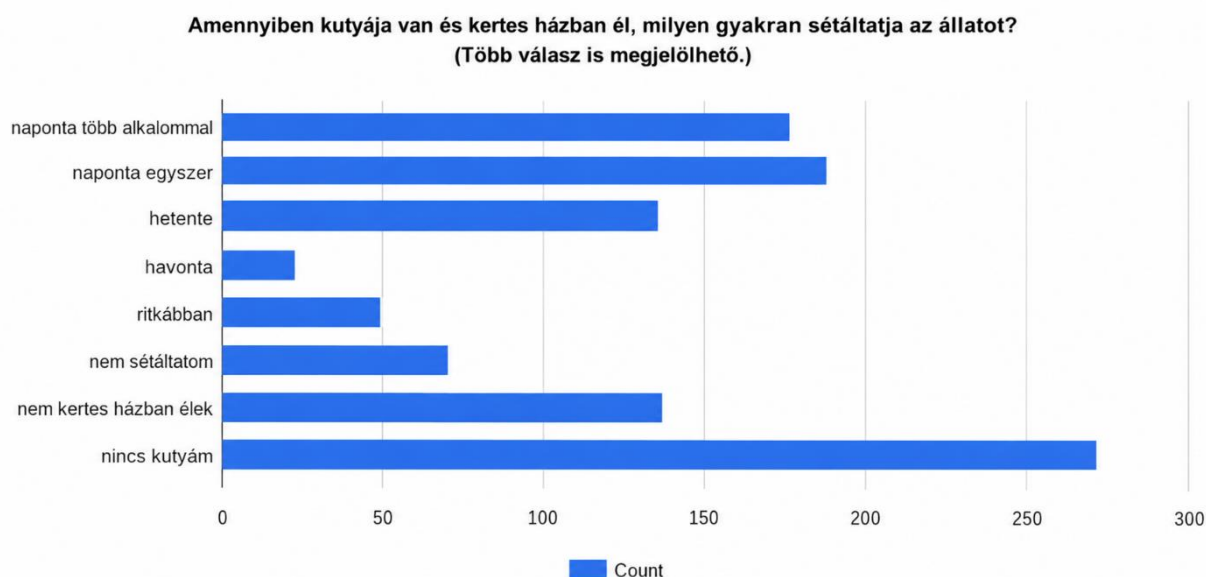

A macskák ajánlott védőoltásaira vonatkozó kérdésnél 467 fő válaszolta, hogy macskája rendelkezik a megfelelő oltásokkal. Ezzel szemben 125 válaszadó jelezte, hogy macskája nem kapta meg az ajánlott védőoltásokat. További 43 fő nyilatkozott úgy, hogy több macskája közül csak néhány rendelkezik az ajánlott oltásokkal. A macskatartóként válaszoló 635 fő közül 73,5% minden macskájánál gondoskodik az ajánlott védőoltásokról, míg 19,7% nem oltatja macskáit. A válaszadók további 6,8%-a csak macskái egy részénél gondoskodik az oltásokról.

A macskák mikrochipes azonosítására és ajánlott védőoltásaira vonatkozó adatok összehasonlításakor megállapítható, hogy a minden macskára kiterjedő oltottság aránya 43,5 százalékponttal magasabb a minden macskára kiterjedő mikrochipes azonosítás arányánál.

A macskák tartási körülményeire vonatkozó kérdésnél 337 fő jelölte meg a kizárólag benti tartást, 277 fő a kinti-benti tartást, míg 25 fő kizárólag kültéren tartja macskáját. A macskatartóként válaszoló 639 fő körében 52,7% kizárólag benti tartást alkalmaz, míg 43,3% kinti-benti tartásról számolt be. A kizárólag kültéri tartást választók aránya 3,9%. A kizárólag benti tartást alkalmazók száma 60 fővel haladja meg a kinti-benti tartást választókét, ami 9,4 százalékpontos különbséget jelent.

A kutatás a kertes házban élő kutyatartók sétáltatási szokásait is vizsgálta. A kérdésre 178 fő válaszolta, hogy naponta több alkalommal sétáltatja kutyáját, míg 188 fő naponta egyszer viszi sétálni az állatot. Heti rendszerességgű sétáltatásról 136 válaszadó számolt be. A ritkább sétáltatási

válaszlehetőségek közül 23 fő a havi rendszerességet, 49 fő pedig az ennél ritkább sétáltatást jelölte meg. További 71 válaszadó nyilatkozott úgy, hogy egyáltalán nem sétáltatja kutyáját.

A sétáltatási gyakoriságra vonatkozó hat válaszkategóriában összesen 645 fő szerepelt. Ezen válaszadók körében:

- 29,1% naponta egyszer sétáltatja kutyáját.
- 27,6% naponta több alkalommal viszi sétálni.
- 21,1% hetente sétáltatja.
- 11,0% egyáltalán nem sétáltatja.
- 7,6% a heti rendszerességnél ritkábban, de nem a havi kategóriát választva sétáltatja.
- 3,6% havonta sétáltatja kutyáját.

A naponta egyszer és a naponta több alkalommal sétáltatók együttes száma 366 fő, ami az érintett válaszadók 56,7%-át jelenti. Ezzel szemben 279 fő, a válaszadók 43,3%-a nem jelölt meg napi rendszerességu sétaltatást.

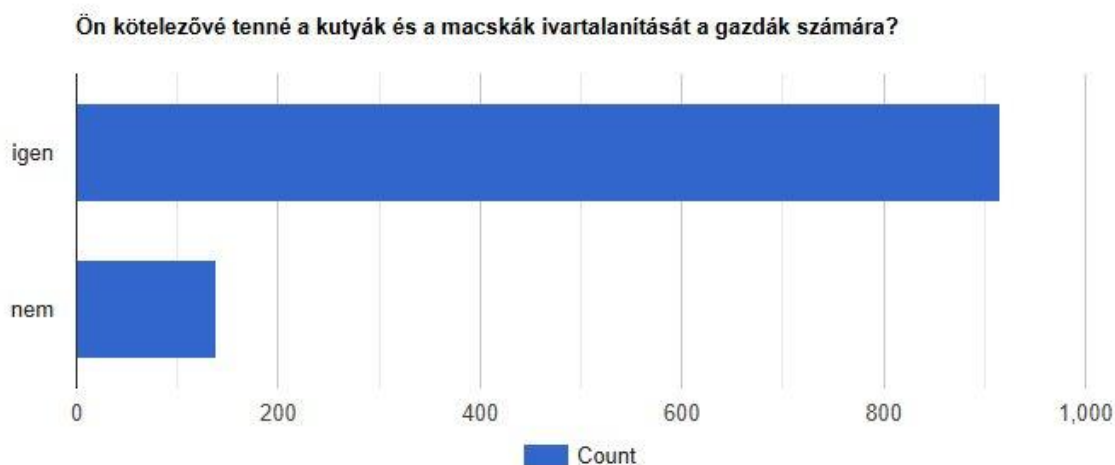

A kutatás a kutyasétáltatás módjára is kitért, különös tekintettel a póráz és a szájkosár használatára. A kérdésre 597 fő válaszolta, hogy pórázzal sétáltatja kutyáját, míg további 16 fő pórázt és szájkosarat egyaránt használ. Összesen 88 válaszadó nyilatkozott úgy, hogy alapvetően póráz

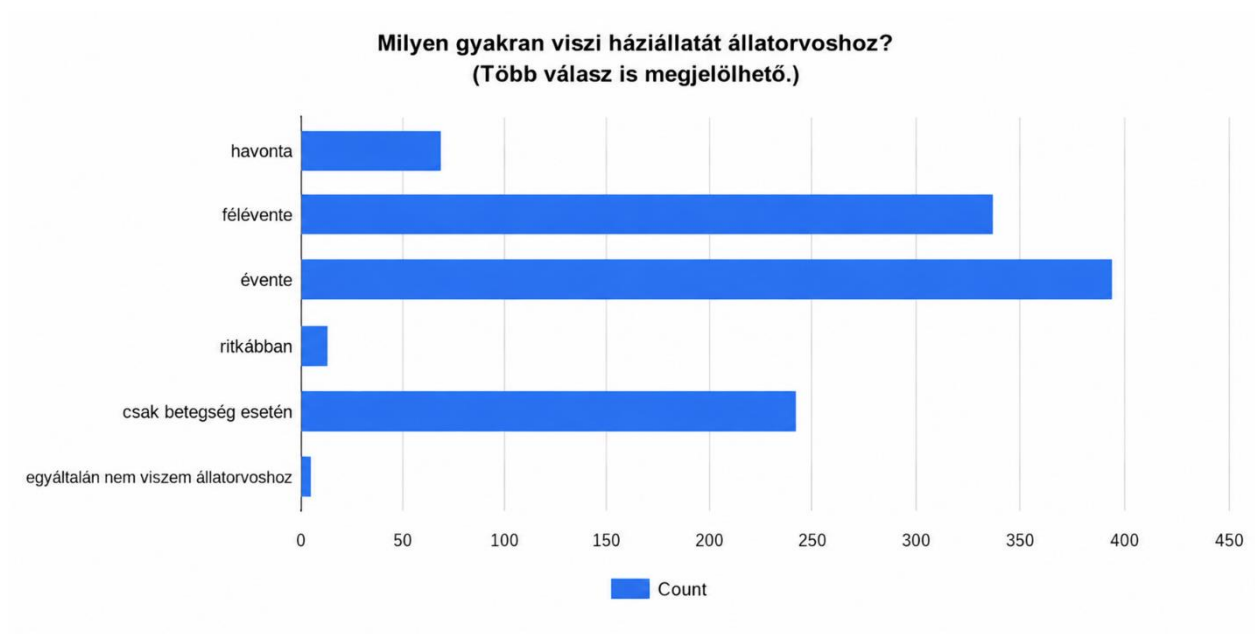
nélkül sétáltatja kutyáját, de másik kutya közeledésekor pórázra veszi. Mindössze 13 fő jelezte, hogy póráz nélkül sétáltatja az állatot.

A sétáltatási módra vonatkozó négy válaszkategóriában összesen 714 fő szerepelt. Körükben az alábbi megoszlás figyelhető meg:

- 83,6% pórázzal sétáltatja kutyáját.
- 12,3% alapvetően póráz nélkül sétáltat, de másik kutya közeledésekor pórázt használ.
- 2,2% pórázt és szájkosarat egyaránt alkalmaz.
- 1,8% póráz nélkül sétáltatja kutyáját.

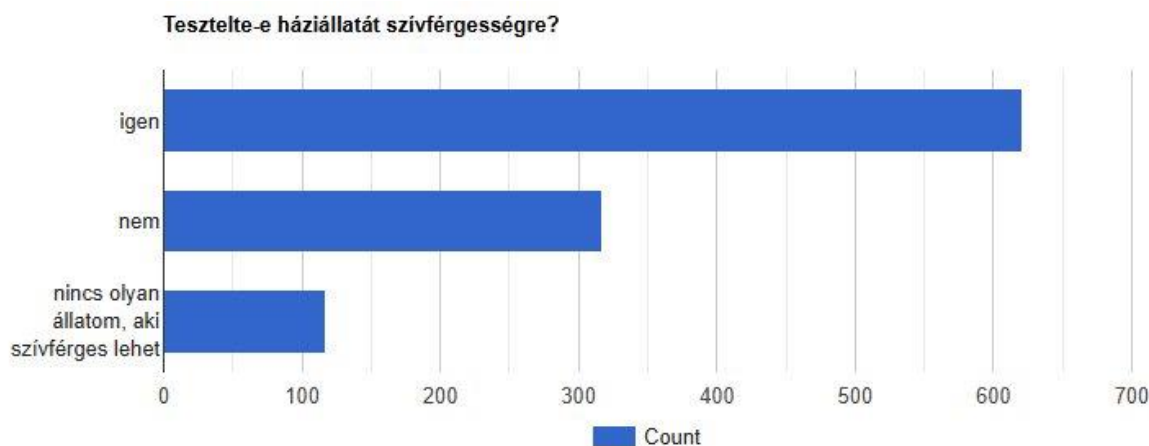
A kutatás arra is kereste a választ, hogy a résztvevők támogatnák-e a kutyák és macskák ivartalanításának kötelezővé tételét. A kérdésre mind az 1055 résztvevő válaszolt. Közülük 916 fő (86,8%) támogatná a kötelező ivartalanítás bevezetését, míg 139 fő (13,2%) nem ért egyet az intézkedés kötelezővé tételével. **Az igen választ adók száma megközelítőleg 6,6-szorosa a nemmel válaszolóknak.**

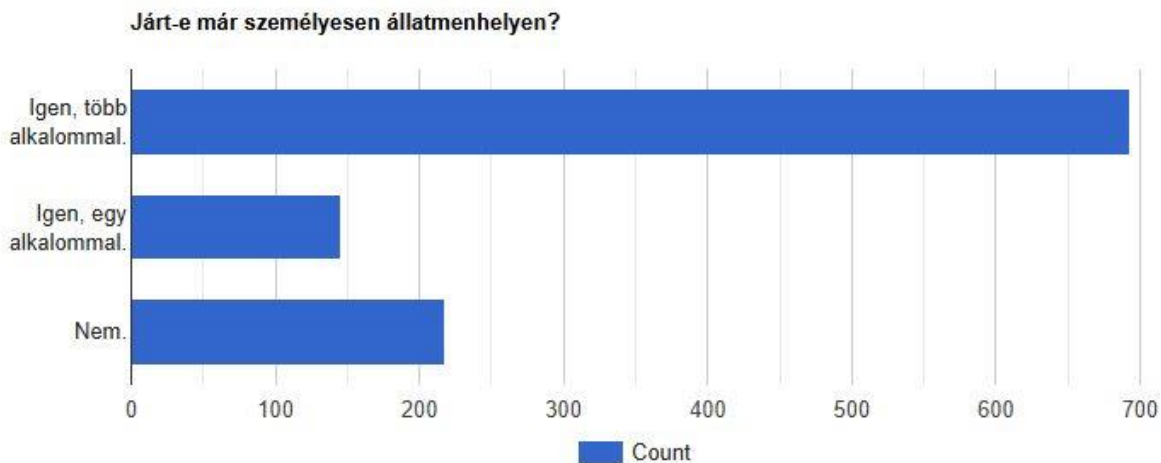
A kérdőív az állatorvosi látogatások gyakoriságát is vizsgálta. A válaszok alapján a legnagyobb csoportot az évente állatorvoshoz járó gazdák alkotják. A teljes, 1055 fős mintából 393 válaszadó (37,3%) évente, 336 fő (31,8%) pedig félévente viszi háziállatát állatorvoshoz. Havi rendszerességű állatorvosi látogatásról 71 fő (6,7%) számolt be. A válaszadók közül 239 fő (22,7%) kizárólag betegség esetén fordul állatorvoshoz, míg 12 fő (1,1%) az évesnél ritkább rendszerességet jelölte meg. További 4 fő (0,4%) egyáltalán nem viszi háziállatát állatorvoshoz. A havi, féléves és éves rendszerességű állatorvosi látogatást megjelölők együttes száma 800 fő, ami a teljes minta 75,8%-át jelenti. Ezzel szemben 255 fő (24,2%) az évesnél ritkább, kizárólag betegség esetén történő vagy teljesen elmaradó állatorvosi ellátást jelölte meg.

A háziállatok parazitamentesítésének gyakoriságára vonatkozó kérdésnél a legnagyobb válaszadói csoport a negyedévente történő kezelést jelölte meg. Az 1055 résztvevő közül 577 fő (54,7%) negyedévente gondoskodik háziállata parazitamentesítéséről. Féléves rendszerességet 236 fő (22,4%), éves gyakoriságot pedig 190 fő (18,0%) jelölt meg. További 41 válaszadó (3,9%) kizárólag betegség esetén alkalmaz parazitamentesítő kezelést, míg 11 fő (1,0%) egyáltalán nem ad féregtelenítőt háziállatának. **A negyedéves és féléves kezelést alkalmazók együttes száma 813 fő, ami a teljes minta 77,1%-ának felel meg.** A negyedéves, féléves és éves rendszerességet megjelölők összesen 1003 főt tesznek ki, ami a válaszadók 95,1%-a. Ezzel szemben 52 fő (4,9%) kizárólag betegség esetén alkalmaz kezelést, vagy egyáltalán nem ad féregtelenítőt háziállatának.

A kutatás a szívférgességre irányuló vizsgálatok elvégzésére is rákérdezett. A teljes, 1055 fős mintából 621 válaszadó (58,9%) nyilatkozott úgy, hogy háziállatát már tesztelték szívférgességre. Ezzel szemben 317 fő (30,0%) nem végeztetett ilyen vizsgálatot. További 117 válaszadó (11,1%) jelezte, hogy nincs olyan állata, amely szívférgességgel érintett lehetne. A szívférgesség szempontjából érintett állattal rendelkezőként értelmezhető válaszadók száma így 938 fő. Ezen a csoporton belül 66,2% végeztetett szívférgességre irányuló vizsgálatot, míg 33,8% nem.

A kutatás arra is kitért, hogy a válaszadók jártak-e már személyesen állatmenhelyen, illetve milyen gyakorisággal kerestek fel ilyen intézményt. Az 1055 résztvevő közül 693 fő (65,7%) nyilatkozott úgy, hogy több alkalommal is járt már állatmenhelyen. További 145 fő (13,7%) egy alkalommal látogatott el ilyen intézménybe, míg 217 fő (20,6%) még soha nem járt állatmenhelyen. Az állatmenhelyen már megfordult válaszadók 82,7%-a több alkalommal, 17,3%-a pedig egyetlen alkalommal kereste fel az intézményt.

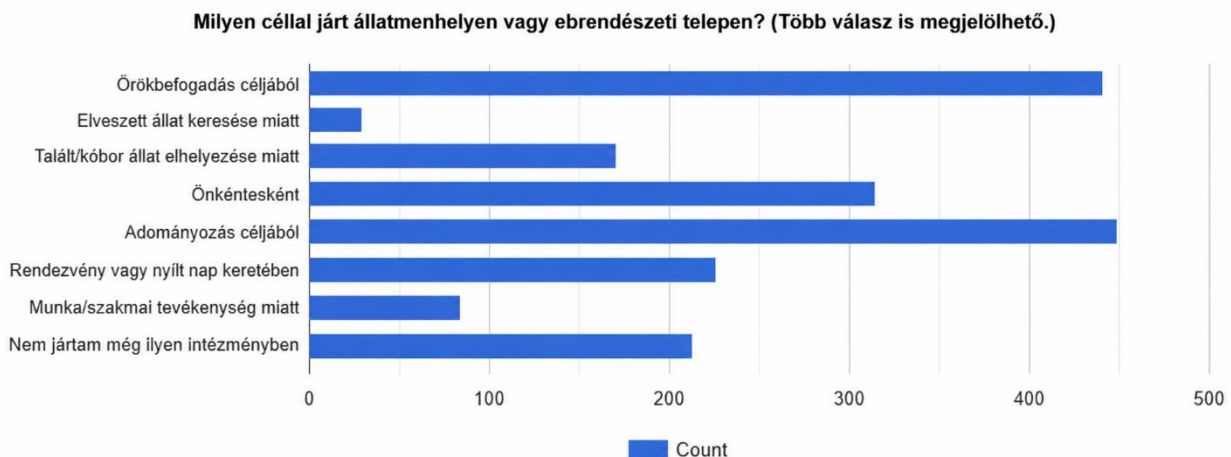

A felmérés külön vizsgálta az ebrendészeti, illetve gyepmesteri telepek látogatásának megoszlását is. A teljes mintából 250 fő (23,7%) számolt be arról, hogy több alkalommal járt már ilyen intézményben. További 138 fő (13,1%) egy alkalommal kereste fel valamelyik telepet, míg 667 fő (63,2%) még soha nem járt ebrendészeti vagy gyepmesteri telepen. A válaszok alapján 388 fő, a résztvevők 36,8%-a rendelkezik személyes tapasztalattal az ebrendészeti telepek működési

környezetéről. Az ilyen intézményben már megfordult válaszadók 64,4%-a több alkalommal, 35,6%-a pedig egy alkalommal tett látogatást.

Mindezek alapján kijelenthető, hogy az állatmenhelyek és az ebrendészeti telepek látogatottsága között jelentős különbség mutatkozik. **Míg állatmenhelyen a válaszadók 79,4%-a járt már legalább egyszer, addig ebrendészeti vagy gyepmesteri telepen való megfordulása aránya 36,8%.**

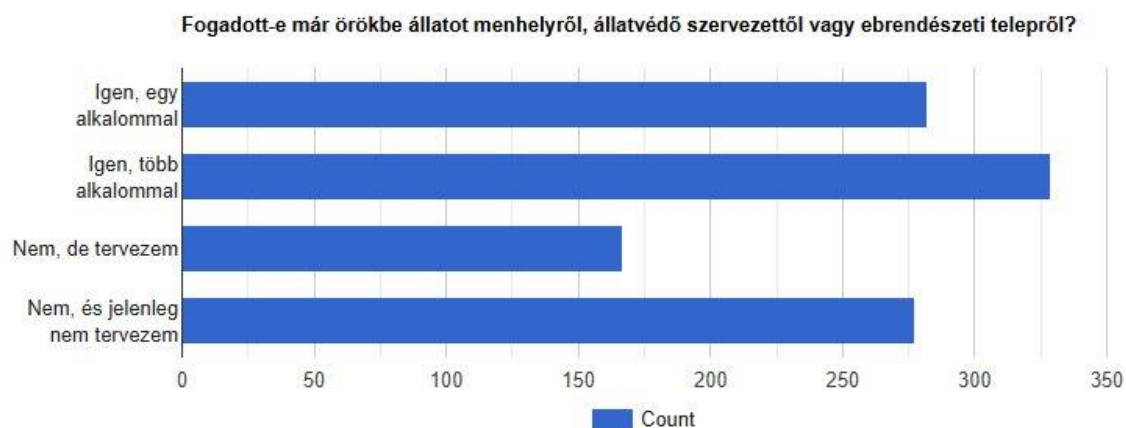
A kutatás az állatmenhelyek és ebrendészeti telepek látogatásának céljait is vizsgálta. A kérdésnél több válasz megjelölésére is lehetőség volt, így egy résztvevő többféle látogatási célt is megadhatott. A leggyakrabban megjelölt cél az adományozás volt, amelyet 449 fő (42,6%) választott. Ezt szorosan követte az örökbefogadás, amit 440 válaszadó (41,7%) jelölt meg. Önkéntesként 313 fő (29,7%) járt már állatmenhelyen vagy ebrendészeti telepen, míg 225 fő (21,3%) rendezvény vagy nyílt nap keretében kereste fel valamelyik intézményt. Talált vagy kóbor állat elhelyezése miatt 170 fő (16,1%) látogatott ilyen intézménybe. Munka vagy szakmai tevékenység céljából 84 fő (8,0%) járt állatmenhelyen vagy ebrendészeti telepen, míg elveszett állat keresése miatt 29 fő (2,7%) kereste fel valamelyik intézményt.

A kutatás résztvevői arról is véleményt nyilváníthattak, hogy mely területeken tartanak leginkább szükségesnek a hazai állatmenhelyek és ebrendészeti telepek fejlesztését. A kérdésnél szintén több válaszlehetőség is megjelölhető volt.

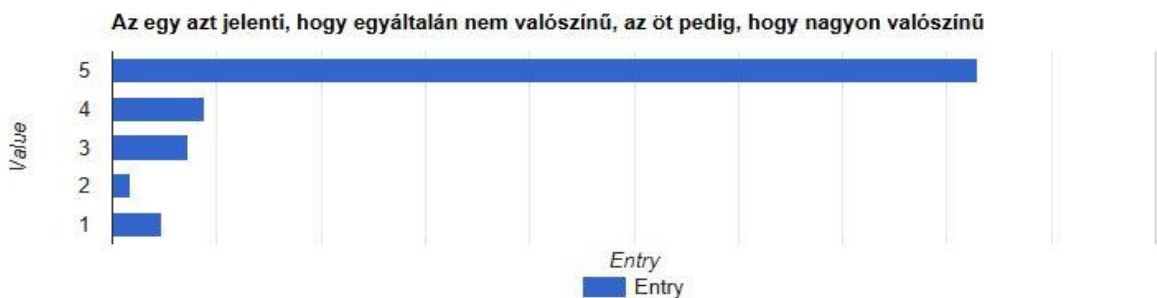

A legnagyobb arányban az állatok elhelyezési körülményeinek javítását választották, ezt 830 fő, a teljes minta 78,7%-a jelölte meg. A második leggyakrabban választott fejlesztési terület a férőhelyek számának növelése volt, amit 727 fő (68,9%) tartott szükségesnek. Az ivartalanítást 702 fő (66,5%), az állatorvosi ellátás fejlesztését pedig 695 fő (65,9%) jelölte meg. A lakossági kommunikáció és tájékoztatás fejlesztését 655 fő (62,1%), az örökbefogadások ösztönzését 653 fő (61,9%), míg a szakemberek számának növelését 652 fő (61,8%) választotta. Az állatok szocializációját és rehabilitációját 608 fő (57,6%) jelölte meg fejlesztendő területként. Az infrastrukturális fejlesztéseket 589 fő (55,8%), a működés átláthatóságának javítását 573 fő (54,3%), a higiéniai körülmények fejlesztését pedig 555 fő (52,6%) tartotta szükségesnek. Az önkéntesek bevonásának növelését 524 válaszadó (49,7%) választotta.

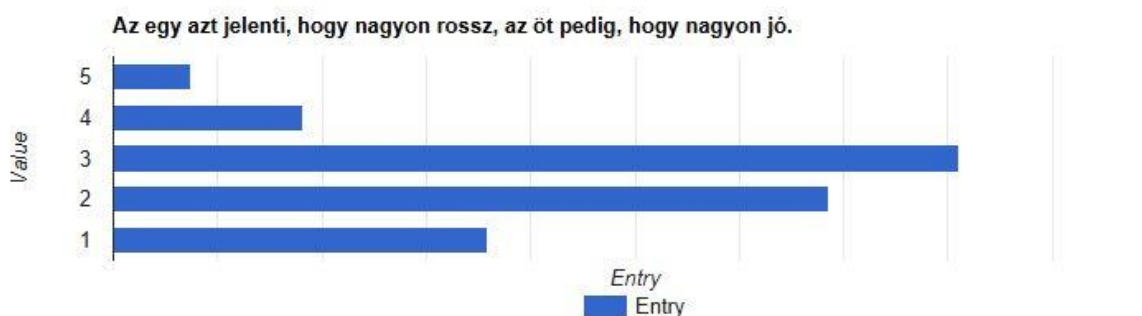

A kutatás vizsgálta, hogy a válaszadók fogadtak-e már örökbe állatot menhelyről, állatvédő szervezettől vagy ebrendészeti telepről, illetve terveznek-e a jövőben örökbefogadást. Az 1055 résztvevő közül 329 fő (31,2%) nyilatkozott úgy, hogy már több alkalommal is fogadott örökbe állatot. További 282 fő (26,7%) egy alkalommal fogadott örökbe menhelyről, állatvédő szervezettől vagy ebrendészeti telepről. A válaszadók közül 167 fő (15,8%) még nem fogadott örökbe állatot, de a jövőben tervezi, míg 277 fő (26,3%) korábban nem fogadott örökbe, és jelenleg sem tervezi ezt.

Az eredmények alapján összesen 611 fő, a teljes minta 57,9%-a rendelkezik korábbi örökbefogadási tapasztalattal. Ezen belül a többszöri örökbefogadásról beszámolók aránya 31,2%, míg az egyszeri örökbefogadást megjelölőké 26,7%.

A kérdőív ötfokozatú Likert-skálán vizsgálta, hogy a válaszadók mennyire tartják valószínűnek, hogy egy jövőbeni kutya- vagy macskavásárlás során vásárlás helyett örökbefogadás mellett döntenének. A skálán az 1-es érték a legalacsonyabb, az 5-ös a legmagasabb valószínűséget jelölte. A teljes, 1055 fős mintából 830 válaszadó (78,7%) az 5-ös értéket választotta, vagyis a lehető legmagasabb valószínűséget jelölte meg. További 88 fő (8,3%) 4-es, 72 fő (6,8%) 3-as, 18 fő (1,7%) 2-es, míg 47 fő (4,5%) 1-es értékelést adott. Az ötfokozatú skálán adott válaszok számtani átlaga 4,55, mediánja és módusza egyaránt 5.

A kutatás arra is kitért, hogy a válaszadók összességében hogyan értékelik az állatok örökbefogadásának jelenlegi helyzetét Magyarországon. Az értékelés szintén ötfokozatú Likert-skálán történt, ahol az 1-es érték a legkedvezőtlenebb, az 5-ös pedig a legkedvezőbb megítélést jelentette. A teljes mintából 37 fő (3,5%) választotta az 5-ös értéket, míg 91 fő (8,6%) 4-es értékelést adott. A legnagyobb csoportot a középső, 3-as értéket választók alkották, összesen 405 fő, a válaszadók 38,4%-a jelölte meg ezt a lehetőséget. A 2-es értéket 343 fő (32,5%), míg a legalacsonyabb, 1-es értéket 179 fő (17,0%) választotta. Az ötfokozatú skálán adott válaszok számtani átlaga 2,49, mediánja és módusza egyaránt 3.

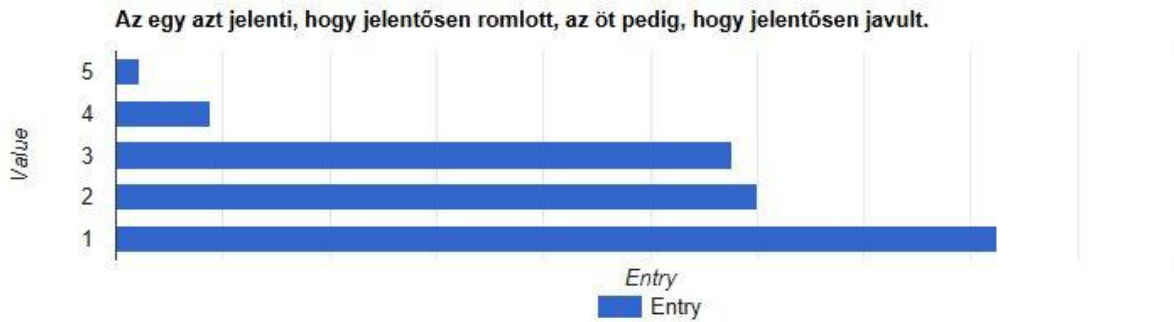
A kutatás résztvevői több válaszlehetőség megjelölésével nyilváníthattak véleményt arról, hogy mely tényezők nehezítik meglátásuk szerint leginkább az állatok örökbefogadását Magyarországon. A leggyakrabban megjelölt tényező a szaporítóktól vagy ellenőrizetlen forrásból

történő állatvásárlás volt, amit 853 fő, vagyis a teljes minta 80,9%-a választott. A második leggyakoribb válasz az idősebb, beteg vagy speciális igényű állatok örökbeadásának nehézsége volt. Ezt 826 fő (78,3%) jelölte meg. A túl sok örökbefogadásra váró állatot 714 fő (67,7%) nevezte meg nehezítő tényezőként, míg 624 fő (59,1%) szerint az is problémát jelent, hogy kevesen választják az örökbefogadást az állatvásárlás helyett.

A kölyökállatok előnyben részesítését 575 fő (54,5%), a mentett állatok esetleges viselkedési problémáitól való félelmet pedig 536 fő (50,8%) jelölte meg. Az örökbefogadási folyamat egyes helyeken tapasztalható bonyolultságát 482 fő (45,7%) választotta. A válaszadók közül 306 fő (29,0%) szerint az örökbe fogadható állatokról szóló információk nem jutnak el megfelelő mértékben az érdeklődőkhöz. A legkevesebben az örökbefogadást követő segítségnyújtás és tanácsadás hiányát jelölték meg, ezt 146 fő (13,8%) választotta.

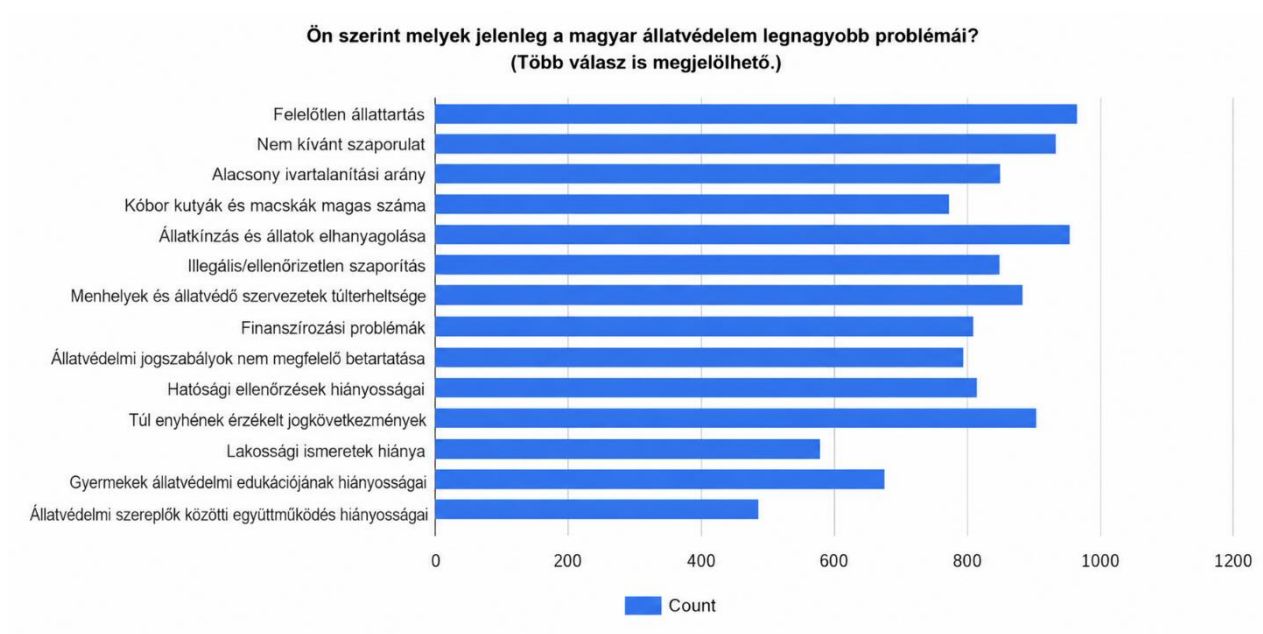

A kutatás résztvevői ötfokozatú Likert-skálán értékelhették a magyarországi állatvédelem jelenlegi helyzetét. Az 1-es érték a legkedvezőtlenebb, míg az 5-ös a legkedvezőbb értékelést jelentette. Az 1055 válaszadó közül 539 fő (51,1%) a legalacsonyabb, 1-es értéket választotta. További 341 fő (32,3%) 2-es értékelést adott, míg 157 fő (14,9%) a középső, 3-as értéket jelölte meg. A két legmagasabb értéket lényegesen kevesebben választották. 12 fő (1,1%) 4-es, míg mindössze 6 fő (0,6%) 5-ös értékelést adott. Az ötfokozatú skálán adott válaszok számtani átlaga 1,67, mediánja és módusza egyaránt 1.

A felmérés azt is vizsgálta, hogyan ítélik meg a válaszadók a magyarországi állatvédelem helyzetének változását az elmúlt öt évben. A kérdésnél a résztvevők ötfokozatú skálán értékelhették a változás irányát. Az alacsonyabb értékek a kedvezőtlenebb, a magasabb értékek a kedvezőbb változást jelölték, míg a 3-as érték a középítő kategóriát jelentette. A teljes mintából 412 fő (39,1%) az 1-es értéket választotta, míg 300 fő (28,4%) 2-es értékelést adott. A középítő, 3-as értéket 288 fő (27,3%) jelölte meg. A 4-es értéket 44 fő (4,2%), az 5-ös értéket pedig 11 fő (1,0%) választotta.

Ezt követően a kutatás résztvevői több válaszlehetőség megjelölésével nyilváníthattak véleményt arról, hogy véleményük szerint melyek jelenleg a magyarországi állatvédelem legnagyobb problémái. A leggyakrabban megjelölt probléma a felelőtlen állattartás volt, amit 966 fő, a teljes minta 91,6%-a választott. Ezt az állatkínzás és az állatok elhanyagolása követte 954 fővel (90,4%), majd a nem kívánt szaporulat 934 fővel (88,5%). A túl enyhének érzékelt jogkövetkezményeket 904 válaszadó (85,7%) jelölte meg, míg a menhelyek és állatvédő szervezetek túlterheltségét 881 fő (83,5%) nevezte meg problémaként.

Az alacsony ivartalanítási arányt 851 fő (80,7%), az illegális vagy ellenőrizetlen szaporítást pedig 847 fő (80,3%) választotta. A hatósági ellenőrzések hiányosságait 816 fő (77,3%), a finanszírozási problémákat 809 fő (76,7%), míg az állatvédelmi jogszabályok nem megfelelő betartatását 795 fő (75,4%) jelölte meg. A kóbor kutyák és macskák magas számát 772 válaszadó (73,2%) tartotta a magyar állatvédelem egyik legnagyobb problémájának. A gyermekek állatvédelmi edukációjának hiányosságait 675 fő (64,0%), a lakossági ismeretek hiányát 576 fő (54,6%), míg az állatvédelmi szereplők közötti együttműködés hiányosságait 485 fő (46,0%) választotta.

A kutatás arra is kitért, hogy a válaszadók mely területek fejlesztését tartanák a legfontosabbnak a következő években. A kérdésnél több válaszlehetőség megjelölésére is lehetőség volt.

A legnagyobb arányban az állatkínzókkal szembeni szigorúbb fellépést választották, ezt 1003 fő, a teljes minta 95,1%-a jelölte meg. A második leggyakrabban választott terület az ivartalanítási programok bővítése volt, amit 896 fő (84,9%) tartott fontosnak. A szaporítók hatékonyabb ellenőrzését 863 fő (81,8%), míg a menhelyek és állatvédő szervezetek támogatását 859 fő (81,4%) jelölte meg. Az állatvédelmi hatósági ellenőrzések erősítését 812 fő (77,0%), az iskolai állatvédelmi oktatás fejlesztését pedig 774 fő (73,4%) választotta. Az állatorvosi ellátáshoz való hozzáférés javítását 751 fő (71,2%), a felelős állattartás népszerűsítését pedig 747 fő (70,8%) tartotta fontosnak. A kóbor macskák helyzetének kezelését 709 válaszadó (67,2%) jelölte meg. Az állatvédelmi szervezetek és hatóságok együttműködésének fejlesztését 656 fő (62,2%), míg az ebrendészeti telepek fejlesztését 628 fő (59,5%) választotta. Az örökbefogadás ösztönzését 583 fő (55,3%), a lakossági edukációt pedig 579 fő (54,9%) jelölte meg fejlesztendő területként.

A kutatás ötfokozatú skálán vizsgálta, hogy a válaszadók támogatnák-e egy kifejezetten állatvédelmi ügyekre szakosodott úgynevezett „állatrendőrség” vagy speciális hatósági egység létrehozását Magyarországon. A skálán az 1-es érték a támogatás teljes hiányát, míg az 5-ös a legerősebb támogatást jelölte. Az 1055 résztvevő közül 992 fő (94,0%) a legmagasabb, 5-ös értéket választotta. További 29 fő (2,7%) 4-es értékelést adott, míg 22 fő (2,1%) a középű, 3-as értéket jelölte meg. Az ötfokozatú skálán adott válaszok számtani átlaga 4,89, mediánja és módusza egyaránt 5.

A kutatás arra is kitért, hogy a válaszadók támogatnák-e egy olyan, jogszabályban meghatározott keretek között működő nyilvántartás létrehozását, melyben az állatkínzás miatt jogerősen elítélt személyek szereplnének. A résztvevők ötfokozatú skálán értékelhették a kezdeményezést, ahol az 1-es érték a támogatás teljes hiányát, az 5-ös pedig a legerősebb támogatást jelentette.

Az 1055 válaszadó közül 1012 fő (95,9%) a legmagasabb, 5-ös értéket választotta. További 18 fő (1,7%) 4-es értékelést adott, míg 15 fő (1,4%) a középű, 3-as értéket jelölte meg. Az ötfokozatú skálán adott válaszok számtani átlaga 4,92, mediánja és módusza egyaránt 5.

A két kezdeményezés támogatottságának összehasonlításakor a legmagasabb, 5-ös értéket választók aránya az állatrendőrség vagy speciális hatósági egység esetében 94,0%, míg az állatkínzás miatt jogerősen elítéltek nyilvántartásánál 95,9% volt.

4. Következtetések

A 2026-os Nagy Gazdi Teszt eredményei átfogó képet adnak a kutatásban részt vevő 1055 válaszadó állattartási szokásairól, az állatok egészségvédelméhez való viszonyáról, az örökbefogadással kapcsolatos tapasztalatairól, valamint a magyarországi állatvédelem helyzetének megítéléséről. A felmérés egyik legfontosabb háttérinformációja, hogy a résztvevők jelentős része közvetlen tapasztalatokkal rendelkezik az állatvédelem területén. A válaszadók közel négyötöde járt már személyesen állatmenhelyen, több mint fele fogadott már örökbe állatot, és csaknem harmaduk önkéntesként is megfordult állatmenhelyen vagy ebrendészeti telepen. Mindez arra utal, hogy a kutatásban az állatvédelem iránt érdeklődő, az állatvédelmi tevékenységekhez az átlagosnál feltehetően szorosabban kapcsolódó személyek jelentős arányban képviseltették magukat. Ezt a sajátosságot az eredmények értelmezése során mindvégig figyelembe kell venni.

A kutatás egyik legfigyelemreméltóbb eredménye a kutyák mikrochipes azonosításának és kötelező védőoltásainak rendkívül magas aránya. A kutyatartó válaszadók több mint 99%-a számolt be arról, hogy állata rendelkezik mikrochippel, illetve a kötelező védőoltásokkal. **Ez a két eredmény azt mutatja, hogy a mintában a kutyatartás alapvető, jogszabályban előírt követelményeinek teljesítése általánosnak tekinthető.** A macskatartás esetében ugyanakkor lényegesen eltérő kép rajzolódik ki. Míg a macskatartók 73,5%-a nyilatkozott úgy, hogy minden macskája rendelkezik az ajánlott védőoltásokkal, addig a mikrochipes azonosítás teljes körű alkalmazásáról mindössze 30%-uk számolt be. A kutyák és macskák mikrochipes azonosításában tapasztalható különbség összefügghet az eltérő jogszabályi szabályozással, hiszen Magyarországon a kutyák mikrochipes megjelölése kötelező, míg a macskák esetében nincs általános ilyen előírás.

A macskák tartási körülményeire vonatkozó eredmények tekintetében szintén jelentős a megoszlás a minta alanyainak körében. A macskatartók valamivel több mint fele kizárólag benti tartást alkalmaz, míg közel felük részben vagy teljes egészében kültéren is tartja állatát. A kutyák sétáltatására vonatkozó adatok szintén eltérő állattartási gyakorlatokat tárnak fel. A kertes házban élő kutyatartók 56,7%-a naponta legalább egyszer sétáltatja kutyáját, ugyanakkor 43,3%-uk ennél ritkábban vagy egyáltalán nem viszi sétálni az állatot. A sétáltatás gyakorisága önmagában nem ad teljes képet a kutyák mozgásigényének kielégítéséről, hiszen azt az állat életkora, egészségi

állapota, aktivitása és egyéb körülményei is befolyásolják. **Az eredmények azonban megmutatják, hogy még az állatvédelem iránt érdeklődő válaszadók körében is jelentős eltérések vannak a mindennapi állattartási gyakorlatban.**

Az állatorvosi ellátásra, a parazitamentesítésre és a szívférgesség vizsgálatára vonatkozó eredmények alapján **a megelőző állategészségügyi gondoskodás a válaszadók jelentős részének állattartási gyakorlatában jelen van.** A résztvevők 75,8%-a legalább évente egyszer állatorvoshoz viszi háziállatát, míg 95,1%-uk legalább éves rendszerességgel parazitamentesítésről számolt be. A szívférgességre irányuló vizsgálatok esetében ugyanakkor alacsonyabb arány mutatkozott. Az érintett állattal rendelkezőként azonosítható válaszadók 66,2%-a végeztetett már ilyen vizsgálatot, míg 33,8%-uk nem. A három terület eredményeinek összevetése alapján **a rendszeres parazitamentesítés elterjedtebb a válaszadók körében, mint az állatorvosi látogatások vagy a szívférgességre irányuló vizsgálatok.**

A felmérés egyik legérdekesebb összefüggése az örökbefogadással kapcsolatos személyes hozzáállás és az örökbefogadás magyarországi helyzetének megítélése közötti különbség. A válaszadók 57,9%-a már legalább egyszer fogadott örökbe állatot menhelyről, állatvédő szervezettől vagy ebrendészeti telepről. A jövőbeni állatválasztásra vonatkozó kérdésnél pedig 87%-uk az ötfokozatú skála két legmagasabb értékét jelölte meg annak valószínűségére, hogy vásárlás helyett örökbefogadást választana. Ezzel szemben az állatok örökbefogadásának jelenlegi magyarországi helyzetét a válaszadók közel fele kedvezőtlenül értékelte, és mindössze 12,1%-uk adott a skála két legmagasabb értékének megfelelő értékelést. Ez az eltérés arra mutat rá, hogy **a válaszadók saját örökbefogadási hajlandósága és az örökbefogadás országos helyzetéről alkotott véleménye jelentősen különbözik egymástól.**

A kutatás alapján **az örökbefogadás akadályai között a résztvevők elsősorban a szaporítóktól vagy ellenőrizetlen forrásból történő állatvásárlást, valamint az idősebb, beteg vagy speciális igényű állatok nehéz örökbeadhatóságát emelték ki.** Mindkét tényezőt a válaszadók több mint háromnegyede megjelölte. Szintén jelentős arányban jelent meg a túl sok örökbefogadásra váró állat problémája, a kölyökállatok előnyben részesítése, valamint a mentett állatok esetleges viselkedési problémáitól való félelem. Az eredmények alapján az örökbefogadást nehezítő

tényezők megítélésében az állatok életkorával, egészségi állapotával és származásával kapcsolatos szempontok hangsúlyosan jelennek meg.

A kutatás eredményei alapján az állatmenhelyek és az ebrendészeti telepek személyes látogatottsága között jelentős különbség mutatkozik. Míg a válaszadók 79,4%-a járt már állatmenhelyen, addig ebrendészeti vagy gyepmesteri telepen mindössze 36,8%-uk fordult meg személyesen. A menhelyi látogatások leggyakoribb céljai között az adományozás és az örökbefogadás szerepelt, de az önkéntes tevékenység is jelentős arányt képviselt. Az eredményekből arra lehet következtetni, hogy a válaszadók körében az állatmenhelyekhez kapcsolódó személyes tapasztalatok lényegesen elterjedtebbek, mint az ebrendészeti telepekhez kötődők. A fejlesztési igények vizsgálata során az állatok elhelyezési körülményeinek javítása és a férőhelyek számának növelése kapta a legtöbb jelölést. Emellett az ivartalanítás, az állatorvosi ellátás, a lakossági kommunikáció, az örökbefogadások ösztönzése és a szakemberek számának növelése is a gyakran megjelölt területek közé tartozott. Figyelemre méltó, hogy a felsorolt tizenkét fejlesztési terület közül tizenegyet a válaszadók több mint fele kiválasztott. Ez azt mutatja, hogy **a résztvevők nem egyetlen problémára összpontosítottak, hanem az intézmények működésének számos területén tartanának szükségesnek változtatásokat.**

A 2026-os Nagy Gazdi Teszt egyik legmarkánsabb megállapítása a magyarországi állatvédelem jelenlegi helyzetének kedvezőtlen megítélése. A válaszadók 83,4%-a az ötfokozatú skála két legalacsonyabb értékének valamelyikét választotta, miközben mindössze 1,7%-uk adott 4-es vagy 5-ös értékelést. Az 1,67-es átlagérték azt mutatja, hogy a vizsgált válaszadói körben az állatvédelem jelenlegi helyzetének megítélése erőteljesen a negatív értékelések irányába tolódik el. Az elmúlt öt év változásának megítélése szintén kedvezőtlen képet mutat. A résztvevők 67,5%-a az ötfokozatú skála két legalacsonyabb értékét választotta, míg a két legmagasabb értéket mindössze 5,2%-uk jelölte meg.

A két kérdés eredményeinek együttes értelmezése alapján tehát **a válaszadók többsége nemcsak a jelenlegi állapotot ítéli meg kedvezőtlenül, hanem az elmúlt öt évben bekövetkezett változásokat sem értékeli pozitívan.** Fontos azonban hangsúlyozni, hogy az eredmények a

válaszadók szubjektív értékelését mutatják. A kutatás önmagában nem bizonyítja, hogy a magyarországi állatvédelem helyzete ténylegesen romlott-e az elmúlt öt évben.

A magyar állatvédelem legnagyobb problémáira vonatkozó kérdésnél három terület emelkedett ki: a felelőtlen állattartás, az állatkínzás és az állatok elhanyagolása, valamint a nem kívánt szaporulat. Mindhárom problémát a válaszadók közel kilenctizede vagy annál is nagyobb aránya jelölte meg. A következő leggyakrabban választott tényezők között a túl enyhének érzékelt jogkövetkezmények, a menhelyek és állatvédő szervezetek túlterheltsége, az alacsony ivartalanítási arány, valamint az illegális vagy ellenőrizetlen szaporítás szerepelt.

Az eredmények alapján elmondható, hogy a válaszadók a magyar állatvédelem problémáira több, egymással összefüggő területként tekintenek. A megjelölt tényezők között szerepelnek az egyéni állattartói magatartáshoz, az állatok szaporodásának szabályozásához, az intézményi kapacitásokhoz és a hatósági fellépéshez kapcsolódó kérdések.

A magyar állatvédelem jövőbeni fejlesztési irányaira vonatkozó válaszok alapján a résztvevők különösen nagy jelentőséget tulajdonítanak az állatkínzással szembeni fellépésnek. **A szigorúbb fellépést az állatkínzókkal szemben a válaszadók 95,1%-a jelölte meg, ami a teljes kutatás egyik legmagasabb támogatottságú területe.** A fejlesztési prioritások között ugyanakkor az ivartalanítási programok bővítése, a szaporítók hatékonyabb ellenőrzése és a menhelyek, állatvédő szervezetek támogatása is 80% feletti arányt ért el. Mindezek alapján kijelenthető, hogy a válaszadók fejlesztési elképzeléseiben egyszerre jelennek meg a jogsértésekkel szembeni határozottabb fellépéshez, az állatok túlszaporodásának megelőzéséhez és az állatvédelmi intézményrendszer támogatásához kapcsolódó szempontok.

Az oktatást és a szemléletformálást szintén fontos területnek tartják. Az iskolai állatvédelmi oktatást a válaszadók 73,4%-a, a felelős állattartás népszerűsítését 70,8%-a, míg a lakossági edukációt 54,9%-a jelölte meg. Az egyes szegmensek közötti különbség azonban arra utal, hogy a válaszadók az oktatás és szemléletformálás egyes formáit eltérő fontosságúnak tartják. Az iskolai állatvédelmi oktatás lényegesen több jelölést kapott, mint az általános lakossági edukáció.

A kutatás két konkrét intézményi, illetve szabályozási kezdeményezés támogatottságát is vizsgálta. Egy kifejezetten állatvédelmi ügyekre szakosodott „állatrendőrség” vagy speciális hatósági egység létrehozását a válaszadók 96,7%-a támogatta az ötfokozatú skála két legmagasabb értékének megjelölésével. Az állatkínzás miatt jogerősen elítélt személyek jogszabályban meghatározott keretek között működő nyilvántartásának létrehozása még ennél is magasabb, 97,6%-os támogatottságot ért el. Mindkét kezdeményezés esetében a válaszadók több mint 94%-a a lehető legmagasabb, 5-ös értékelést választotta.

A két kérdés eredményei összhangban állnak azzal, hogy a résztvevők a magyar állatvédelem legnagyobb problémái között kiemelt helyen szerepeltették az állatkínzást, a túl enyhének érzékelt jogkövetkezményeket és a hatósági ellenőrzések hiányosságait. Az eredmények alapján a vizsgált válaszadói körben rendkívül magas az olyan kezdeményezések támogatottsága, amelyek az állatkínzással kapcsolatos hatósági fellépés és ellenőrzés megerősítéséhez kapcsolódnak.

A 2026-os Nagy Gazdi Teszt eredményeiből több fontos összefüggés rajzolódik ki. Különösen figyelemre méltó a személyes állattartási gyakorlat és az országos állatvédelmi helyzet megítélése közötti különbség. A válaszadók saját állattartásukra vonatkozóan több területen magas arányban számoltak be a jogszabályi kötelezettségek teljesítéséről és a rendszeres egészségvédelmi gondoskodásról, a magyarországi állatvédelem általános helyzetét azonban túlnyomó többségük kedvezőtlenül értékelte. Hasonló eltérés figyelhető meg az örökbefogadással kapcsolatos személyes hozzáállás és az örökbefogadás hazai helyzetének megítélése között. A résztvevők jelentős része rendelkezik korábbi örökbefogadási tapasztalattal, és a jövőben is nagy valószínűséggel választaná ezt a lehetőséget, ugyanakkor az örökbefogadás magyarországi helyzetét lényegesen kedvezőtlenebbül értékeli.

Az eredményekből az is kitűnik, hogy a válaszadók az állatvédelem problémáit nem csak az intézményrendszer működésében látják. A leggyakrabban megjelölt problémák között a felelőtlen állattartás, az állatkínzás és az állatok elhanyagolása, valamint a nem kívánt szaporulat foglalt el kiemelt helyet.

A kutatás egyértelműen rámutat a határozottabb hatósági fellépés iránti széles körű igényre is. A válaszadók jelentős része szükségesnek tartaná az állatkínzókkal szembeni szigorúbb fellépést, és kiemelkedő támogatottságot kapott egy speciális állatvédelmi hatósági egység, valamint az állatkínzás miatt jogerősen elítéltek nyilvántartásának létrehozása. A hatósági fellépés megerősítése mellett a megelőzés és a szemléletformálás is hangsúlyos szerepet kap a válaszadók által megjelölt fejlesztési irányok között. Az ivartalanítási programok bővítése, az iskolai állatvédelmi oktatás, a felelős állattartás népszerűsítése és az állatorvosi ellátáshoz való hozzáférés javítása egyaránt magas arányban szerepelt a következő évek prioritásai között.

A kutatás eredményei összességében azt mutatják, hogy a felmérésben részt vevő, állatvédelem iránt jelentős érdeklődést mutató válaszadói körben erőteljes igény jelenik meg a magyarországi állatvédelem helyzetének javítására. A résztvevők véleményében egyszerre kap hangsúlyt az állattartói felelősség, az állatok egészségvédelme, az örökbefogadás, az intézményi kapacitások fejlesztése, a megelőzés, az oktatás és a hatósági fellépés megerősítése.

5. Összefoglalás

A Magyar Állatvédelem 2026-ban harmadik alkalommal valósította meg a Nagy Gazdi Teszt elnevezésű országos kérdőíves felmérését, melynek célja a hazai állattartási szokások, a felelős állattartással kapcsolatos ismeretek, valamint a magyarországi állatvédelem helyzetéről alkotott vélemények feltérképezése volt. A 2021-ben és 2024-ben elvégzett kutatások folytatásaként megvalósult adatgyűjtés 2026. szeptember 17. és október 22. között zajlott a Magyar Állatvédelem hírportálján, összesen 1055 fő részvételével.

A kutatás eredményei alapján a válaszadók körében a kutya- és macskatartás meghatározó: 74,1%-uk kutyát, 59,4%-uk macskát tart. A kutyatartók több mint 99%-a arról számolt be, hogy állata rendelkezik mikrochippel és a kötelező védőoltásokkal. A macskák esetében ugyanakkor jelentős eltérések mutatkoztak: a macskatartók mindössze 30%-a nyilatkozott úgy, hogy minden macskája rendelkezik mikrochippel, míg az ajánlott védőoltásokról 73,5%-uk gondoskodik valamennyi macskája esetében. Az állategészségügyi gondoskodásról elmondható, hogy a résztvevők 75,8%-a legalább évente viszi állatorvoshoz háziállatát, 95,1%-uk pedig legalább éves szinten gondoskodik parazitamentesítésről is. A szívférgesség szempontjából érintett állattal rendelkezőként azonosítható válaszadók 66,2%-a végeztetett már szívférgességre irányuló vizsgálatot.

Az örökbefogadással kapcsolatos eredmények jelentős személyes érintettséget mutatnak. A válaszadók 57,9%-a korábban már fogadott örökbe állatot menhelyről, állatvédő szervezettől vagy ebrendészeti telepről, 87%-uk pedig nagy valószínűséggel az örökbefogadást választaná egy jövőbeni kutya- vagy macskavásárlás helyett. Ennek ellenére az örökbefogadás jelenlegi magyarországi helyzetét a résztvevők közel fele kedvezőtlenül értékelte. A leggyakrabban megjelölt akadályok között a szaporítóktól vagy ellenőrizetlen forrásból történő állatvásárlás, valamint az idősebb, beteg és speciális igényű állatok nehéz örökbeadhatósága szerepelt.

A kutatás egyik legfontosabb eredménye a magyarországi állatvédelem jelenlegi helyzetének rendkívül kedvezőtlen megítélése. A válaszadók 83,4%-a az ötfokozatú skála két legalacsonyabb értékét választotta, az elmúlt öt év változásait pedig 67,5%-uk értékelte kedvezőtlenül. A legnagyobb problémák között a felelőtlen állattartást (91,6%), az állatkínzást és az állatok

elhanyagolását (90,4%), valamint a nem kívánt szaporulatot (88,5%) nevezték meg. A jövőbeni fejlesztési prioritások között az állatkínzókkal szembeni szigorúbb fellépés kapta a legtöbb jelölést (95,1%), amelyet az ivartalanítási programok bővítése (84,9%), a szaporítók hatékonyabb ellenőrzése (81,8%), valamint a menhelyek és állatvédő szervezetek támogatása (81,4%) követett. Kiemelkedő támogatottságot élvezett két konkrét kezdeményezés is: egy speciális állatvédelmi hatósági egység létrehozását a válaszadók 96,7%-a, az állatkínzás miatt jogerősen elítéltek jogszabályban szabályozott nyilvántartását pedig 97,6%-uk támogatta.

A Nagy Gazdi Teszt 2026 eredményei összességében azt mutatják, hogy a kutatásban részt vevők jelentős változtatásokat tartanak szükségesnek a magyarországi állatvédelem területén. A válaszok alapján kijelenthető, hogy a határozottabb hatósági fellépés mellett az ivartalanítást, a felelős állattartást, az állatvédelmi oktatást és az intézményrendszer fejlesztését tartják fontos prioritásnak.